

lig større Dygtighed, end den i Øjeblikket er i Besiddelse af. Jeg tror ikke, at Jagprøverne ville være et Middel dertil; men hvad jeg tror om Jagprøverne, er dette, at de ville kunne holde en yderligere Nedgang i Dygtighed borte, og i denne yderligere Nedgang i Dygtighed ligger der en stor Fare for Fremtiden. Grunden til Nedgangen i Dygtigheden inden for Haandværket ligger udenfor, den er selvfølgelig ikke begrundet i Mangel paa Jagprøver; nej, den ligger i den store Konkurrence, som er kommen op gennem Fremvæksten af Fabrikvirksomheden, og derfor trænger Haandværket i allerhøjeste Grad til at blive støttet, saaledes at det vil blive muligt at forhindre, at Dueligheden gaar yderligere ned, og derfor mener jeg, at der i høj Grad er Opfordring til at følge de Anmodninger, som ere komne fra Haandværk og Industri om at saa tvungne Jagprøver. At den Opfattelse, som Haandværket og Industrien her i Landet har om Jagprøvernes Betydning med Hensyn til Fremtiden, ikke er en Opfattelse, som den danske Industri og Haandværk har for sig alene, fremgaar deraf, at man i Norge, efter at man der havde lært vort Forslag at kende, har gennemført de Regler om tvungne Jagprøver, som der her er Tale om, og man har styndt sig langt mere der oppe, end vi pleje at gøre her hjemme. Medens nemlig Forslaget har hvilet ganske rolig i Folketinget i to Aar, har man i Norge faaet udarbejdet et Forslag, behandlet det og vedtaget det, og man har nu oppe i Norge indført tvungne Jagprøver for Haandværket og det, hvad enten det drives rent haandværksmæssigt eller det drives fabrikmæssigt (Ubrudelse). Om Forslaget, jeg sagde, at Forslaget har ligget her i to Aar; det er nok kun i eet Aar, at det har ligget her.

Det ærede Medlem for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fr. Jensen) fremdrog forskellige Bestemmelser, som han mente gif Landet for nær. Blandt dem var navnlig ogsaa Bestemmelsen i Lovforslagets § 17 om Prøvehandel. Jeg tror, at det ærede Medlem ikke har gjort sig den bestaaende Ret fuldstændig klar. Efter den nu gældende Lovgivning er Prøvehandel paa Landet forbudt undtagen til de handelsdrivende. Det er altsaa for saa vidt ikke noget nyt, som dette Forslag foreskriver, naar det vil forhindre Prøvehandel paa Landet. Derimod gaar Forslaget ganske bestemt videre, idet det tillige vil forbyde, at man optager Bestillinger ude paa Landet uden at medføre Prøver. Det er noget nyt, og derom kunne Meningene være delte. Jeg tror imidlertid, at der blandt Landbefolkningen er et ikke

ringe Duffe om at blive fri for disse Rejseagenter, som drage frem fra Gaard til Gaard for at afsnøde Folk Bestillinger og paanøde dem Varer. Jeg tror, at man paa Landet er grundig fed af hele dette Uvæsen, og at Forslaget i saa Henseende netop imødekommer et Duffe fra Landets Side. — Det ærede Medlem talte tillige om Bestemmelsen i § 31, hvor der jo indeholdes et Forbud imod, at visse Haandværkere maa nedlatte sig inden for en Afstand af een Mil fra Købstæderne. Denne Bestemmelse stemmer ganske med den nu gældende Ret; det er ikke noget nyt; den nu gældende Bestemmelse er for saa vidt uforandret. Det ny, man har taget op deri, er, at man tillige har villet forbyde Anlæg af Fabrikker inden for denne Grænse. Det er en Sag, som fortjener Overvejelse, om man kan gaa saa vidt. Jeg tror, at man kan gøre det, vel at mærke, naar man vil give Ministeriet en saadan Dispensationsmyndighed, som er bestemt i Forslaget.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Alberti), som jo ellers stiller sig hynvættist over for Forslaget, udtalte sig om forskellige Mangler, som fløbede ved Forslaget, og navnlig mente han, at naar man forlangte tvungne Jagprøver, vilde det være nødvendigt at indsatte i Lovforslaget forskellige Overgangsbestemmelser, som sikrede de nuværende næringsdrivende Ret til at flytte fra en Næringskreds til en anden uden at underkaste sig Jagprøver. Heri har han vist fuldkommen Ret, og det er jo et Punkt, som bør tages under Overvejelse i et eventuelt Udvalg. Naar det ærede Medlem dernæst udtalte sig om § 21 og den Næringsstat, som ved denne Bestemmelse skulde paalægges dem, som i en Kommune drev Næring uden at være bosatte der, saa skal jeg for mit eget Bedkommende bemærke, at jeg ikke er uden al Betænkelse ved denne Bestemmelse, saaledes som den er affattet i Forslaget. Det ærede Medlem havde den Indvending at gøre derimod, at denne Bestemmelse kunde ramme Andelsvirksomhederne, det gør den imidlertid ikke, saafremt vi staa over for virkelige Andelsvirksomheder, og det vil altsaa lige saadanne, som ikke falde ind under den bundne Næringsdrift; thi § 21 faar jo Anvendelse paa bunden Næringsdrift. Men naar man har knyttet denne Bestemmelse til den Tid, indtil en Lov om en personlig Kommuneskat udkommer, har man fra Ministeriets Side gjort det, fordi man derved ventede, at Bestemmelsen kun kunde komme til at bestaa i en forholdsvis kort Mærætte. Hvis man vilde gaa ind paa dette Forhold som bestemt til at gælde for en længere Tid, tror jeg